

Отже, зміни в глядацьких уподобаннях і швидкий розвиток стримінгових платформ значно впливають на акторську професію, вимагаючи від акторів здатності адаптуватися до нових умов роботи та нових форматів контенту. Сучасні актори повинні володіти не лише класичними театральними навичками, але й швидко змінювати емоційні стани, працювати на камеру, імпровізувати та вміти створювати власний контент у цифровому середовищі. Зважаючи на ці тенденції, акторська освіта повинна змінюватися, поєднуючи традиційну підготовку із сучасними методами, що дозволяють студентам бути конкурентоспроможними в умовах швидко змінюваної індустрії. Тому майбутні актори потребують освіти, яка не лише зберігає класичні основи, але й відкриває нові горизонти для роботи в медіа, на платформах та в соціальних мережах.

А. Бойко

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВТІЛЕННЯ ТРІКСТЕРСЬКОГО АРХЕТИПУ В АКТОРСЬКІЙ МАЙСТЕРНОСТІ

А. Воіко

PSYCHOLOGICAL ASPECTS OF EMBODYING THE TRICKSTER ARCHETYPE IN ACTING SKILLS

Прийнято вважати, що феномен трікстера в акторській майстерності є одним із найдавніших і найцікавіших архетипів, що з'являється у світових міфах, казках та сучасному мистецтві. Він символізує свободу від правил, хитрість, гумор і здатність руйнувати стереотипи. Цей персонаж може бути одночасно кумедним та небезпечним, адже його витівки можуть як допомагати, так і створювати хаос. Він існує поза межами традиційної моралі, часто висміює владу та суспільні порядки, змушуючи людей дивитися на світ по-новому. У сучасному кіно та театрі трікстери часто виступають як герої, що ламають шаблони — наприклад, Джокер, Дедпул або Локі.

Разом з тим, трікстер відзначається нестандартним мисленням і мінливістю. Його дії складно та майже неможливо передбачити, а слова часто сповнені двозначності або сарказму. Він надає перевагу ризикам, грає на межі дозволеного, і дуже часто — за її межами. У нього добре розвинена інтуїція, що допомагає швидко адаптуватися до змін. Головний секрет трікстера — його вміння залишатися невловимим, пристосовуючись до ситуації й постійно змінюючи свою роль.

Необхідно зазначити, що створення образу трікстера — достатньо непросте завдання для актора, адже такий персонаж повинен бути динамічним, живим, влучним та енергійним. Він балансує між драмою і комедією, між щирістю й обманом. Щоб правдоподібно зіграти такого героя, актору потрібно вміти швидко переключатися між емоціями, володіти виразною мімікою та пластикою тіла, а також використовувати імпровізацію. У театрі трікстер нерідко ламає «четверту стіну», безпосередньо взаємодіючи з глядачами, що додає його образу ще більшої живості.

Щоб краще зрозуміти трікстера, актору слід освоїти різні техніки імпровізації та психофізичні тренування. Є багато цікавих і корисних вправ, щоб допомогти актору досягти того самого «трікстерського» стану гри, де він руйнує будь-які шаблони та впливає на глядача своєю непередбачуваністю.

Наприклад, методи Лекока та буффонаж допомагають навчитися виразно працювати тілом, створюючи ексцентричний, але природний образ. Комедія дель арте розкриває секрети гротеску й перебільшеної гри, що часто використовується для трікстерських персонажів. Важливо також навчитися поєднувати протилежні емоції, адже трікстер може водночас бути наївним і хитрим, доброзичливим та підступним.

З одного боку, трікстер — це окремих архетип, він може поєднувати в собі риси інших персонажів. У поєднанні з героєм він може виступати в ролі провокатора, що змушує головного персонажа змінюватися. Водночас поруч із мудрецем він може грати роль учня, який ставить незручні запитання й викликає сумніви. Якщо ж він співвідноситься з тінню, то стає темним маніпулятором, що викриває найглибші страхи й суперечності.

Вважається, що образ трікстера часто пов'язаний із масками, ексцентричними костюмами та гротескною мімікою. У класичному театрі такі персонажі використовують сатиру, бурлеск і перебільшення, щоб висміяти соціальні норм, політику, владу, якісь моральні норми. Трікстер може перевертати все з ніг на голову, збиваючи героїв з пантелику з неочікуваними обставинами, що змушує їх змінюватися. Його головна зброя — це не сила, а розум, винахідливість і вміння переконувати.

Маю підкреслити, що трікстер — це не просто веселий хитрун, а дзеркало, у якому глядачі можуть побачити власні страхи, суперечності та бажання. Його гумор може бути й легким, і їдким, а дії — як забавними, так і провокаційними. Він розбухує, змушує ставити під сумнів усталені істини, а іноді — навіть змінювати власний світогляд. Саме тому трікстер залишається одним із найцікавіших і найвпливовіших персонажів у театрі та кіно.

Отже, архетип трікстера є одним із найцікавіших і найдинамічніших феноменів у театральному та кінематографічному мистецтві. Його унікальна здатність балансувати між хаосом і порядком, жартом і серйозністю, маніпуляцією та щирістю робить його незамінним елементом художньої виразності. Втілення цього образу в акторській майстерності вимагає глибокого розуміння психологічних особливостей персонажа, вміння швидко адаптуватися та використовувати імпровізацію. Подальше дослідження цього феномену дозволить краще зрозуміти не лише специфіку акторського втілення трікстера, а і його роль у формуванні суспільних та культурних змін.

С. Роженцев

РЕЖИСУРА ДИТЯЧИХ ВИСТАВ: ПІДХІД ДО СТВОРЕННЯ ЦІКАВОГО ТА ПІЗНАВАЛЬНОГО ТЕАТРУ ДЛЯ ДІТЕЙ

S. Rozhentsev

DIRECTING OF CHILDREN'S PERFORMANCES: AN APPROACH TO CREATING INTERESTING AND EDUCATIONAL THEATRE FOR CHILDREN

Для створення дитячої вистави, режисер відповідально підходить до вибору матеріалу, адже він розуміє що вистава повинна бути не тільки розважальною, а й пізнавальною. Важливо підібрати правильний матеріал, зважаючи на вік та інтереси юних глядачів. Найкращими варіантами є дитячі літературні твори, адаптовані казки або ж оригінальні сценарії, які містять у собі важливі життєві уроки.